Biblioteca municipală
Tîrgu-Mureș

CONSFĂTUIRE DE LUCRU LA COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

În zilele de 7 și 8 septembrie a avut loc la C.C. al P.C.R., sub conducerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, consfătuirea de lucru cu primii secretari și secretarii cu probleme economice ai comitetelor județene de partid, cu șefii direcțiilor generale agricole din toate județele.

Consfătuirea a fost consacrată analizării activității comitetelor județene de partid pentru realizarea hotărîrilor Congresului al X-lea și Conferinței Naționale ale P.C.R., în domeniul economic, al activității politice și ridicării bunăstării oamenilor muncii.

La consfătuire au luat parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., secretari ai C.C. al P.C.R., vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri.

Au participat, de asemenea, șefi de secție la C.C. al P.C.R., miniștri, membri ai conducerilor unor ministere economice și altor organe centrale, ale organizațiilor de masă.

A luat cuvîntul un mare număr de participanți.

În încheierea consfătuirii, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVIII — Nr. 7170 | 4 PAGINI 30 BANI | Sîmbătă 9 septembrie 1972

ION ALEXE ÎN FINALĂ LA CATEGORIA GREA

In semifinala categoriei grea pugilistul român ION ALEXE l-a întrecut la puncte pe boxerul suedez Hasse Thomsen. În finală el îl va întîlni pe puternicul cubanez Teofilo Stevenson. Bravo Alexe!

A XX-a ediție a JOCURILOR OLIMPICE DE VARA

München • 26 august - 11 septembrie 1972

CU UN FINIȘ IMPETUOS LA 100 m GARDURI

VALERIA BUFANU – MEDALIE DE ARGINT!

S-a născut la Bacău, la 7 octombrie 1946. Înălțimea 170 cm, greutatea 59 kg. Funcționară. Necăsătorită. A început atletismul în 1960, în orașul natal sub conducerea antrenorului Ion Butnaru. În prezent face parte din clubul Rapid București și este antrenată de profesoara Eveline Ghimpu.

Multiplă recordmană națională : 100 m — 11,4, 200 m — 23,0, 100 mg — 12,7, 200 mg — 25,9. A cîștigat nenumărate titluri de campioană republicană și balcanică. A fost semifinalistă, la 80 mg, la J.O. din 1968. Evoluția rezultatelor sale în cursa de 100 m garduri : 1969 — 13,5 s, 1970 — 12,9 s, 1971 — 12,9 s, 1972 — 12,7 s.

Pînă ieri, cele mai mari succese ale Valeriei Bufanu în competiții de amploare au fost : locul cinci la 60 mg, la C.E. de sală din 1971 (8,9 s) și locul șapte în finala „europenelor" de la Helsinki, din 1971 (13,5 s).

ȘASE ECHIPAJE ROMÂNEȘTI ÎN FINALELE DE CAIAC-CANOE DE ASTĂZI DIMINEAȚĂ

In pag. a IV-a relatările trimisului nostru special

ILEANA GYULAI

ANA PASCU

OLGA SZABO

ECATERINA STAHL

FLORETISTELE AU REEDITAT BRONZUL DIN MEXIC

Patru dintre cele cinci componente ale lotului feminin de floretă al României care a cucerit medalia de bronz la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico au fost prezente și acum, în întrecerile de la München, reeditîndu-și succesul. Este vorba de :

ILEANA GYULAI. Născută la Cluj, la 12.6.1946. Înălțime 165 cm, 59 kg. Necăsătorită. Funcționară. A început scrima la Satu Mare sub conducerea antrenorului Alexandru Csipler. Locul doi la C.M. de tineret în 1964 (Budapesta) și 1965 (Rotterdam). A făcut parte din echipa României campioană mondială în 1969 (Havana — locul doi la individual), medaliată cu argint în 1965 (Paris — locul VI individual), 1970 (Ankara) și cu bronz în 1966 (Moscova).

ANA PASCU. Născută la București, la 22.9.1944. Înălțime 164 cm, greutate 60 kg. Căsătorită. Profesoară de educație fizică. Campioană mondială de tineret în 1963 (Gand). A făcut parte din echipa României ale cărei succese le-am amintit mai înainte. Individual cel mai bun rezultat este medalia de bronz la C.M. din 1971 (Viena).

ECATERINA STAHL. Născută la Satu Mare, la 31 iulie 1946. Înălțime 164 cm, greutate 60 kg. Funcționară. Căsătorită (1 copil). Campioană mondială de tineret în 1965 (Rotterdam). Cel mai bun rezultat individual, locul trei la mondialele din 1966, la Moscova.

OLGA SZABO. Născută la Cluj, la 9 octombrie 1938. Înălțime 162 cm, greutate 58 kg. Profesoară de limba franceză. Căsătorită (1 copil). Practică scrima din anul 1963. A fost prezentă la ultimele cinci ediții ale J.O. (medalie de argint, la individual, după baraj, în 1956). Campioană mondială la Buenos Aires în 1962. Medaliată cu argint la C.M. din 1965 (Paris) și cu bronz în 1970 (Ankara).

★

Toate aceste fete și rezerva, SUZANA ARDELEANU, fac parte din secția de scrimă a clubului bucureștean Steaua (antrenor **Andrei Vilcea**) cîștigătoare a „Cupei Campionilor Europeni" în 1968, 1971 și 1972.

SURPRIZELE NU OCOLESC CONCURSURILE ATLEȚILOR

MUNCHEN (prin telex, de la unul din trimișii noștri speciali).

Am așteptat-o, dinadins, pe Valeria Bufanu la poarta de intrare a atleților de la marele stadion olimpic. Auzeam rumoarea spectatorilor dinăuntru, aplaudînd sau oftînd în urma reușitelor sau nereușitelor decatloniștilor, în lupta lor de la prăjină. Mă uit la ceas. Mi se pare că mi-a stat. Autobuzul atleților întîrzie. Dar nu, este doar o falsă impresie, pentru că — fix la ora stabilită prin grafic — el își face apariția. Coboară Ehrhardt, cu fața toată numai un zîmbet. Marea favorită a finalei cursei de 100 m garduri își cunoaște prea bine posibilitățile, pentru a nu fi surîzătoare. E rîndul lui Balzer, decana de vîrstă a hurdlerelor olimpice. Apoi, grupul celor trei poloneze, șușotind ceva. Iat-o și pe Valeria Bufanu. Zîmbește și ea. Am crezut, pentru moment, că acest zîmbet era convențional, pentru fotoreporterii din jurul ușii autobuzului, că era doar o simplă cochetărie feminină. Valeria mă vede, își lasă jos sacul cu echipament...

— Azi e ziua mea ! Ziua pe care o aștept de atîta amar de vreme. Acum, ori niciodată ! S-a spus despre mine că nu știu să lupt în marile concursuri. Și, din nefericire, rezultatele mele așa au arătat. Pînă acum, n-am izbutit nimic deosebit, nici la Olimpiada de la Mexico, nici la campionatele europene. Azi însă, povestea asta o consider încheiată. Aveți numai... puțintică răbdare și veți vedea cum știe să lupte Valeria Bufanu...

Și-a aruncat sacoșa pe umăr, a zîmbit din nou și s-a strecurat printre cerberii de la intrare. Am fu-

(Continuare în pag. a 4-a)

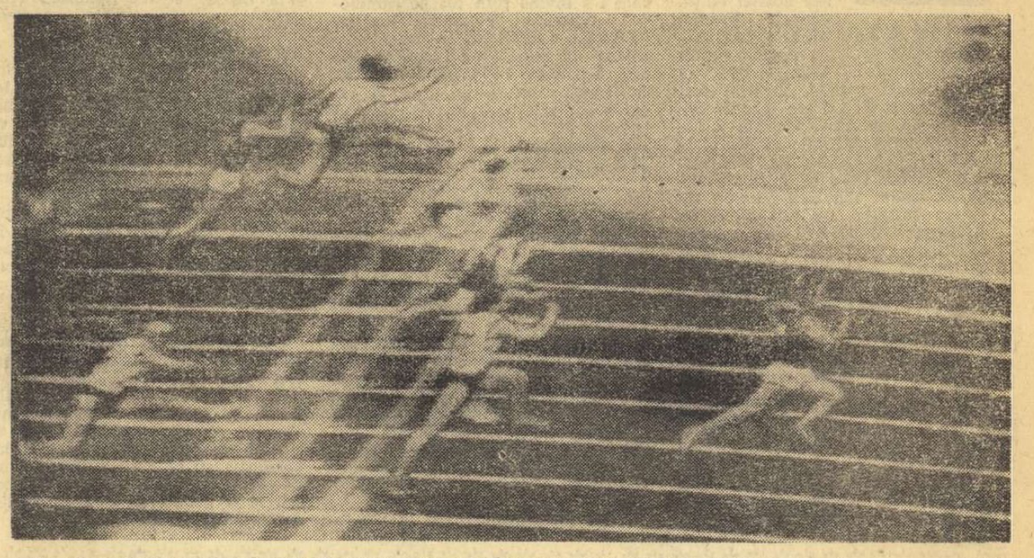

Ultimul gard din proba de 100 metri la care recordmana noastră, Valeria Bufanu, are de acum avantajul... argintului

ECHIPA ROMÂNIEI A ÎNVINS FORMAȚIA ITALIEI ÎN MECIUL PENTRU LOCURILE 3-4

Sub arbitrajul subtil, plin de finețe dar și foarte neglijent uneori al celebrului floretist francez Christian d'Oriola, a început semifinala turneului feminin de floretă care opunea echipele României și U.R.S.S. Ecaterina Stahl a deschis scorul, învingînd-o pe Samușenko cu 4—1, dar apoi, după situația de 1—1 în meci, Ileana Gyulai nu a fost capabilă să apere avansul de 3—0 pe care l-a avut la Zabelina și a pierdut cu 3—4, așa încît echipa sovietică a preluat conducerea în meci. Formația U.R.S.S. și-a continuat, destul de ușor, drumul spre victorie începînd din acest moment. La 7—3 pentru U.R.S.S., Szabo face eforturi să recupereze dar este învinsă la limită (3—4) de Samușenko. Pascu reușește prima ei victorie la Gorohova (4—1), dar șansele la victorie în meci erau compromise. În final, echipa U.R.S.S. învinge formația României cu 9—4 calificîndu-se, astfel, pentru finală, împreună cu echipa

Victor BĂNCIULESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

ECHIPA DE SPADĂ S-A CALIFICAT ÎN SFERTURI DE FINALĂ

Ultima dintre întrecerile scrimerilor în cadrul Olimpiadei este turneul pe echipe la spadă care a întrunit cel mai mare număr de participanți (20 formații împărțite în 5 serii). Echipa României a evoluat în seria a V-a alături de spadasinii din R. D. Germană, S.U.A. și Argentina. În prima întîlnire spadasinii noștri au întrecut categoric 4-ul Argentinei cu 13—3 (Pongrat — 4, Istrate — 4, Duțu — 3, Părăgan — 2), dar în următoarea nu au reușit să treacă de reprezentativa Statelor Unite. Meciul a fost foarte echilibrat terminîndu-se cu scorul de 8—8 dar adversarii avînd mai puține tușe primite, au obținut victoria. Nesperat, în ultimul meci din preliminarii, echipa României a întrecut formația R. D. Germane cu 11—5 încheind pe primul loc în serie și calificîndu-se pentru sferturi unde va întîlni 4-ul Elveției.

S-au mai calificat : U.R.S.S., Ungaria, Elveția, Austria, Polonia, R. D. Germană, Suedia, Norvegia.

DINAMO ȘI RUDA HVEZDA ÎNVINGĂTOARE LA BASCHET

Ieri, sala Dinamo a găzduit primele meciuri din cadrul turneului internațional de baschet. În prima partidă Dinamo a învins pe Voința cu 98—63 (46—27). Întîlnirea vedetă a zilei a opus echipele Ruda Hvezda și I.C.H.F. Baschetbaliștii cehoslovaci au obținut victoria cu scorul de 64—59 (34—32).

Turneul continuă astăzi, de la ora 16,30 cu meciurile Dinamo—I.C.H.F. și Voința—Ruda Hvezda.

MARIAN SLAVIC, ÎN SERIE, CAMPION ȘI LA 100 m DELFIN!

A doua zi a campionatelor republicane de înot pentru seniori nu s-a deosebit cu nimic de prima: aceleași curse anoste, același timpi mediocri, același dezinteres general. Marian Slavic a devenit campion al țării și la 100 m delfin.

Rezultate : **400 m liber (m) :** 1. M. Slavic (Steaua) 4:32,4 ; 2. A. Adam (Steaua) 4:33,8 ; 3. D. Nagy (C.S.M. Cluj) 4:39,8 ; **400 m liber (f) :** 1. Eugenia Cristescu (Dinamo) 5:07,1 ; 2. Lucia Radu (Dinamo) 5:16,7 ; 3. Daniela Georgescu (Dinamo) 5:17,8 ; **100 m spate (m) :** 1. Gh. Lupu (Școlarul) 1:03,6 ; 2. T. Nuțeanu (Dinamo) 1:05,0 ; 3. L. Copcealău (Dinamo) 1:07,0 ; **100 m spate (f) :** 1. Lavinia Donea (Șc. sp. Reșița) 1:16,9 — celelalte două concurente, Gyöngy Sovago (C.S.M. Cluj) și Irina Ratușnii (Dinamo) nu au îndeplinit baremurile pentru locurile 2 și 3 ; **100 m delfin (m) :** 1. M. Slavic (Steaua) 1:02,7 ; 2. T. Nicolae (Dinamo) 1:02,9 ; 3. M. Nicodin (Steaua) 1:03,9 ; **100 m delfin (f) :** 1. Agneta Sterner-Mihalache (Steaua) 1:11,4 ; 2. Camelia Vîjeu (Dinamo) 1:13,5 ; 3. Angela Anton (Dinamo) 1:15,8.

Azi întrecerile încep de la orele 10 și 17,30

I. GANEA ȘI ECATERINA DUMITRIU CAMPIONI DE SĂRITURI LA 1 m

Prima zi a campionatelor republicane de sărituri în apă s-a încheiat cu victoria lui Ion Ganea (C.S.M. Sibiu) și a Ecaterinei Dumitriu (Școlarul București), cîștigători la trambulina de 1 m.

Rezultate : **băieți : 1. I. GANEA** (C.S.M. Sibiu) 444,87 p, 2. V. Nedelcu (Școlarul București) 397,02 p, 3. G. Fabich (Șc. sp. Sibiu) 384,36 p, 4. I. Ilieș (Progresul București) 371,70 p, 5. O. Lăzău (Crișul Oradea) 348 p. **fete : 1. ECATERINA DUMITRIU** (Școlarul) 322,85 p, 2. Sorana Prelipceanu (Crișul) 321,60, 3. Angela Popescu (Șc. sp. Sibiu) 295,70 p.

IERI, MEDALII PENTRU FETE, AZI – SPERĂM – PENTRU BĂIEȚI!

ROMÂNIA — MÜNCHEN'72

Vineri spre zorii zilei a plouat, a fulgerat și a tunat îndelung la München, în așa fel încît și în somn ne-am întrebat dacă nu va fi vorba de o nouă amînare, primul gînd zburîndu-ne spre caiaciști și canoiști, spre culoarele lor de apă care ne place să fie liniștite și limpezi, deși ei nu odată ne-au spus că ploaia nu-i deranjează. A venit dimineața, ploaia a încetat, ca și trăznetele, și soarele a început să facă ztabitor curte unei zile care se anunța senină și caldă în pofida orchestrației cerești de noapte.

Ne-am spus că va fi o zi de bun augur pentru sportivii noștri și așa a fost. Începutul l-au făcut acești bravi canoiști și caiaciști, sportivi de nădejde pe care se poate baza oricine vrea să vadă sportul românesc în frunte la asemenea întreceri de interes mondial. A fost ziua semifinalelor pe apă și prezență românească a fost la fiecare probă. Nu putem uita nici acum, seara, cînd scriem la telex, admirația zecilor de mii de spectatori care însoțeau finișul ambarcațiilor noastre cu adevărate urale. Unii după alții, sportivii noștri s-au calificat, cu o singură excepție, Dragulschi, la caiac simplu, dar și el a concurat cu hărnicie împotriva unor adversari superiori. Iată deci, ambarcațiile românești prezente simbătă dimineața în șase finale. Modul impresionant în care a „alergat" pe apă acest monument de ambiție care este Patzaichin ne dă certitudinea că el se va bate ca leul pentru primul loc, pentru a auzi în marile și sonorele megafoane de aici obișnuitul „Olympiasieger" pentru Patzaichin.

Cît de firești și se par victoriile pentru care, mai înainte, ai tremurat ? Parcă după rapidele calificări totul ni se părea că așa trebuie să fie și uitasem ce luptă încordată s-a dat pentru aceste succese preliminarii fără de care o finală nu este posibilă. Dar dacă ai prilejul să fii aproape de sportivi, să-i privești, să citești în ochii lor, în zvîcnirile accelerate ale inimii, în aceste piepturi bombate, constați cît de încordată a fost bătălia sportivă.

Într-adevăr sprintul final de care am amintit ieri n-a fost numai o figură de stil. În timp ce semifinalele de pe lac se terminau, echipa de floretă a României se afla în concurs pentru o medalie olimpică, timp în care Valeria Bufanu aștepta marea finală a vieții ei. La jumătatea cursei este a șasea, și iat-o că revine puternic, se apropie de primele trei locuri. Stadionul este în picioare. Ne ridicăm și noi parcă să sprintăm alături de ea și iat-o întinzîndu-se ca o gazelă pe linia de finiș, depășind-o pe Karin Balzer, dar în urma acestei extraordinare Ehrhardt. Pentru noi Valeria Bufanu a fost și mai extraordinară decît învingătoarea fiindcă vijelia ei din urmă a curățat magistral culoarele și a adus sprintul nostru în atenția mondială cu o medalie de argint. Această Olimpiadă este o „trambulină" excelentă pentru Valeria Bufanu, pe care o admirăm laolaltă cu toată această lume neîncăpută de mare a iubitorilor atletismului.

Atenția ni s-a îndreptat apoi spre scrimă, spre o sală îndepărtată de stadionul olimpic, la „Messegelande", acolo unde barajul era ca și insurmontabil, însă medalia de bronz suridea acestor floretiste românce, cu nervii atît de încercați pe toate planșele globului. Nu începuse încă meciul de handbal dintre echipele României și Iugoslaviei, cînd am aflat vestea victoriei bravelor noastre fete. Am aflat-o la „Sporthalle", în timp ce scorul la handbal era cînd egal, cînd la diferență mică, și campionii mondiali, sportivii noștri păstrau șanse pentru a concura la medalia de aur. Am zîmbit, toți cei ce eram acolo, cu zîmbete de satisfacție, ce ar fi putut să fie de fericire dacă întîlnam, chiar în scorul de 9—9, că handbaliștii români vor reuși să se califice în dauna echipei iugoslave. Nu eram însă prea încrezători, nu pentru că adversarii erau inabordabili. Dimpotrivă, ei ni s-au părut mai puțin periculoși ca în întîlnirile anterioare cu „sapiele" noastru, inhibați și ei de importanța momentului. Reprezentativa noastră nu mai manifesta spiritul combativ, ofensiv, din marile întîlniri care i-au adus reputația. Un ciudat refuz de angajare în fața semicercului advers, fără acele fulgerătoare intrări prin dispozitivul iugoslav, cu o exagerată prudență, cu o căutare permanentă a lui Gruia, cu o așteptare a acestuia, contîndu-se numai pe acest excelent trăgător care își face cu prisosință datoria. Fără să fii specialist, numai ca simplu amator de sport îți pui o întrebare firească : cum este oare posibil ca antrenori cu reputație mondială să nu formeze, să nu încurajeze într-o echipă campioană mondială minimum trei trăgători puternici, de elită. A fost pur și simplu penibil să vezi că, în momente favorabile de șut, unii din jucători se eschivează, nu își țau răspunderea șutului. Adevărul este că nu iugoslavii au cîștigat calificarea pentru medaliile de aur și argint, ci echipa noastră a pierdut-o din vina ei.

Nu putem să nu facem în aceste momente o analogie cu ținuta și comportarea echipei naționale de volei, suferindă cam de aceleași maladii, proprii de altfel și altor reprezentative de jocuri sportive, cum a fost cazul și cu polo.

Deci handbaliștii noștri nu vor mai lupta în continuare pentru medaliile de aur sau de argint la care ar fi fost îndreptățiți, ci vor trebui să se străduiască pentru medalia de bronz, pentru că nici pe aceasta nimeni n-o oferă din oficiu.

N-am putea ascunde faptul că există printre sportivii noștri de aici o anumită stare de nervozitate din cauza lipsei de... aur. S-ar putea însă ca, în aceste ultime două zile ale Olimpiadei, să fie realizate, și aceste atît de dorite medalii de aur. Așteptăm să vă transmitem numele acestor sportivi cu litere mari, foarte mari...

Aurel NEAGU

München, 8 septembrie